

U S N E S E N Í

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Dagmar Štullerové a soudců Mgr. Václava Trajera a JUDr. Ivy Kaňákové, v právní věci **žalobce: R-INCON, s.r.o., IČ 49354205, se sídlem Machatého 681/6, Praha 5, proti žalovanému: Oblastní inspektorát práce pro Ústecký a Liberecký kraj, se sídlem ul. SNP 2720/21, Ústí nad Labem, v řízení o žalobě proti příkazu žalovaného ze dne 23.3.2010 č.j. 6948/7.III/09/14.3-2,**

t a k t o :

- I. Žaloba **s e o d m í t á.**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se u zdejšího soudu předmětnou žalobou domáhá zrušení příkazu žalovaného ze dne 23.3.2010, č.j. 6948/7.III/09/14.3-2, kterým byl uznán vinným tím, že neposkytl mzdu zaměstnancům J. K. za vykonanou práci v měsíci červnu 2009 a červenci 2009, Ing. T. J. za vykonanou práci v měsíci červnu 2009, E. S. za vykonanou práci v měsíci červnu 2009 a červenci 2009, L. Ž. za vykonanou práci v měsíci červenci 2009 a J. T. za vykonanou práci v měsíci červenci 2009, nejpozději v měsíci následujícím po měsíci, v němž zaměstnanci vzniklo právo na mzdu a porušil tak povinnost stanovenou v § 141 odst. 1 zák. č. 262/2006 Sb., zákoník práce, čímž spáchal správní delikt právnických osob na úseku odměňování zaměstnanců podle ustanovení § 26 odst. 1 písm. c) zák. č. 251/2005 Sb., o inspekci práce, dále byl tímto příkazem uznán vinným, že neposkytl náhradu mzdy ve stanoveném termínu pro splatnost a výplatu náhrady mzdy, jak platí obdobně dle § 141 odst. 1 zákoníku práce, aniž se zaměstnavatel se zaměstnancem dohodl o splatnosti a výplatě jinak zaměstnancům J. K., L. Ž., J. T., za čerpanou dovolenou v měsících červenec 2009 a srpen 2009 a zaměstnanci E. S. za čerpanou dovolenou v měsících červen 2009, červenec 2009 a srpen 2009, která jim dle § 222 odst. 1 zákoníku práce přísluší, zaměstnankyni Ing. T. J. za nevyčerpanou dovolenou z roku 2009 po skončení pracovního poměru, která jí dle § 222 odst. 2 zákoníku práce náleží, a porušil tak povinnost stanovenou v § 144 zákoníku práce, neposkytl zaměstnancům J. K., L. Ž., J. T. a E. S. náhradu mzdy ve výši průměrného výdělku za svátek dne 6.7.2009, když nepracovali proto, že tento svátek připadl na jejich obvyklý pracovní den a porušil tak povinnost stanovenou v § 115 odst. 3 zákoníku práce, neposkytl náhradu mzdy

v době prvních 14 kalendářních dnů trvání dočasné pracovní neschopnosti podle ustanovení § 192 zákoníku práce na základě dokladů pro uplatnění nároku na nemocenské E. S. v době od 1.6.2009 do 14.6.2009 a Ing. T. J. v době od 2.7.2009 do 15.7.2009 a to v nejbližším pravidelném termínu výplaty mzdy a porušil tak povinnost stanovenou v § 193 zákoníku práce, čímž spáchal správní delikty právnických osob na úseku náhrad podle ustanovení § 27 odst. 1 zákona o inspekci práce. Napadeným rozhodnutím byla za uvedené správní delikty žalobci uložena pokuta ve výši 30 000,- Kč a povinnost uhradit paušální částkou náklady řízení ve výši 1 000,- Kč.

Žalobce se tedy domáhá zrušení správního rozhodnutí žalovaného ve smyslu ust. § 65 a násl. zák. č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s.ř.s.“).

Po obdržení předmětné žaloby se soud obrátil na žalovaného s žádostí, aby soudu sdělil, zda příkaz, proti kterému žaloba směřuje, byl napaden odporem či nikoliv. Žalovaný ve své odpovědi ze dne 11.6.2010 č.j. 2895/7.10/2010/15.2-1 uvedl, že předmětný příkaz nebyl napaden odporem. Předmětný příkaz byl prokazatelně doručen žalobci prostřednictvím datové schránky dne 23.3.2010. Dle žalovaného nabyl příkaz vzhledem ke skutečnosti, že žalobce nevyužil svého práva a nepodal proti příkazu odpor, právní moci dne 1.4.2010 a stal se vykonatelným dne 17.4.2010.

V této souvislosti je pak třeba zmínit, že příkaz napadený žalobou vydal žalovaný jakožto prvoinstanční správní orgán, a proti tomuto příkazu bylo možné u žalovaného podat odpor ve lhůtě 8 dnů ode dne oznámení příkazu. O tom, že proti příkazu žalovaného lze podat odpor byl žalobce v písemně vyhotoveném příkazu řádně poučen.

Podle § 5 s.ř.s. platí, že nestanoví-li tento nebo zvláštní zákon jinak, lze se ve správním soudnictví domáhat ochrany práv jen na návrh a po vyčerpání řádných opravných prostředků, připouští-li je zvláštní zákon. Soudní ochrana ve správním soudnictví tedy nastupuje teprve poté, kdy jsou vyčerpány možnosti nápravy nezákonného nebo vadného rozhodnutí prostředky správního řízení.

Z podané žaloby a zejména z obsahu vyjádření žalovaného ze dne 11.6.2010 zaslaného na výzvu soudu, soud zjistil, že žalobce předmětnou žalobou napadá příkaz, aniž by proti němu uplatnil odpor dle ust. § 150 odst. 3 zák. č. 500/2004 Sb., správní řád, minimálně ještě před tím než nabyl právní moci, k čemuž dle žalovaného mělo dojít dne 1.4.2010. Dle předložené doručky ze systému datových schránek byl příkaz žalobci doručen dne 23.3.2010. V souladu s ustanovením § 17 odst. 6 zák. č. 300/2008 Sb., o elektronických úkonech a autorizované konverzi dokumentů, má doručení dokumentu do datové schránky příjemce stejné právní účinky jako doručení do vlastních rukou.

Za současného skutkového a právního stavu tak soudu nezbylo nic jiného než vyslovit, že žaloba je ve smyslu ust. § 68 písm. a) s.ř.s. nepřipustná, a proto ji podle ust. § 46 odst. 1 písm. d) s.ř.s. odmítl, když žalobce napadá toliko prvoinstanční rozhodnutí a nevyčerpal řádné opravné prostředky v řízení před správním orgánem. Nutnost vyčerpání opravných prostředků ve správním řízení před podáním žaloby ke správnímu soudu přitom opakovaně konstatoval i Nejvyšší správní soud ve svých rozhodnutích (např. viz. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 5. 2005, č.j. 2 Afs 98/2004-65, který byl publikován ve Sbírce rozhodnutí NSS pod č. 672/2005 a také na www.nssoud.cz).

Z důvodu odmítnutí žaloby současně v souladu s ust. § 60 odst. 3 věty první s.ř.s. nepřiznal žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení. O případném vrácení soudního poplatku soud nerozhodoval, neboť dosud nebyl žalobcem uhrazen.

Poučení: Proti tomuto usnesení lze podat **kasační stížnost** do dvou týdnů po jeho doručení z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 soudního řádu správního.

Kasační stížnost se podává u Krajského soudu v Ústí nad Labem a rozhoduje o ní Nejvyšší správní soud. Kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, údaj o tom, kdy mu rozhodnutí bylo doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem, což neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Ústí nad Labem dne 14. července 2010

JUDr. Dagmar Š t u l l e r o v á, v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Petra Skřenková